

næsten 30 pct., og det er vel at mærke i nogle af de allervigtigste industrierhverv, at man i øjeblikket har problemer med at fastholde eksporten. Ordrebøgerne er tomme, medarbejdere bliver sendt hjem.

For dansk erhvervsliv er jo på godt og ondt en del af den internationale økonomi. Derfor er det sådan, at når det går galt i verdensøkonomien, ja, så prøver alle lande efter bedste evne at rebe sejlene. Det, der så sker, er, at et land med højjudgifter og højomkostninger som det danske kommer til at lide under det i første omgang.

Dansk erhvervsliv har på det seneste tabt konkurrenceevne under ét svarende til 10 pct., og det dækker altså over, at der er nogle erhverv, specielt dem, der har haft eksporter til f.eks. Rusland, der har mistet faktisk hele deres konkurrenceevne, mens der så også er nogle i den anden ende, der har haft fornøjelsen af at have fået en forbedret konkurrenceevne. Men et gennemsnit på 10 pct. er ganske alvorligt.

Kigger man på nogle af de anbefalinger, vi får udefra, har OECD på det seneste løftet pegefingeren over for Danmark og sagt: Pas nu på. Der er faktisk tale om en faldende produktivitet i Danmark. Det skyldes bl.a. orlovsordningerne, fordi der er denne berømte cirkulation på arbejdsmarkedet. De medarbejdere, der kommer fra køen af længst ledige, er ikke nær så effektive, når de kommer ind og skal være i en virksomhed som dem, der har været der og har mange års erfaring.

Derudover mangler der investeringer i højteknologi i Danmark, og der er, som OECD siger, for mange højtuddannede i den offentlige sektor og for få i den private sektor. Det er det seneste bud fra OECD, og det er efter vores mening noget, vi bør lytte efter, fordi den situation, at eksporten falder og konkurrenceevnen lider tab, er noget, vi kommer til at lide under i ganske lang tid fremover.

Kigger man så lidt på statsministerens åbningstale, ja, så er der et budskab deri, nemlig at der ingen grund er til bekymring. For regeringen har med pinsepakken sørget for, at der er styr på udviklingen.

Det, regeringen imidlertid glemmer, er, at pinsepakken jo havde ganske mange torne. Nok er det sådan, at man har begrænset det private forbrug. Bevares, det kan have været nyttigt. Vi synes blot, at man kunne have gjort det på en anden måde. Men værst af alt: Så er man altså gået ind og har skærpet afgiftsbelastningen af

erhvervslivet, og det betyder, at danske virksomheder under ét har tabt omkring 10 mia. kr. på grund af pinsepakken. De penge skal nu findes et andet sted, og det oplever vi så i form af, at virksomhederne begynder at afskedige medarbejdere.

Hvad har regeringen så at byde på over for erhvervslivet? Ja, for det første siger statsministeren i åbningstalen, at virksomhederne nu skal tvinges til at ansætte ledige i jobtræning. Det er vel at mærke på et tidspunkt, hvor der er omfattende fyringsrunder, og vi synes ærlig talt, det er lidt absurd, at virksomhederne fyrer dygtige, velkvalificerede medarbejdere, hvorefter de tvinges til at tage ledige ind i jobtræning. Det gavner bestemt ikke den faldende produktivitet.

Store virksomheder som Danfoss, Dancake, Fibertex, Grundfos, Dandy osv. er foreløbig dem, der har lagt navn til i den offentlige debat og i den offentlige omtale, at de har været nødt til at fyre i tusindvis af mennesker under ét. Dertil kommer alle de virksomheder, vi ikke har hørt om, dem, der ikke har villet lade sig omtale i dagspressen.

På Dansk Industris årsmøde blev det sagt meget klart, foruroligende klart, nemlig at i dag er det eneste argument for, at en virksomhed bliver i Danmark, fædrelandskærlighed. Økonomisk, medarbejdermæssigt, produktivitmæssigt, teknologisk er der ingen grund til at blive i Danmark. Man kunne akkurat lige så godt have produktionen i andre lande.

Ser man udefra på Danmark, ja, da er Danmark i øjeblikket rangeret som det 20. interessanteste investeringsland i Europa. Der er altså 19 lande foran Danmark, som man opfatter som mere interessante at investere i end i Danmark. Så vi skal ikke forvente, at det er udefra, der kommer nye arbejdspladser i Danmark.

Vores budskab er selvfølgelig, at vi må have gjort det mere interessant. Her ligger en selskabsskattenedsættelse som en af de vigtigste ting.

Men set under ét, når vi ser på den alvorlige situation, så synes vi faktisk, at det er lidt bekymrende, at regeringen, at statsministeren ikke havde flere glædesbudskaber, mere optimisme i åbningsdebatten at servere for den danske befolkning, for det danske erhvervsliv. Man skriver på side 9 i talen, at man vil »forstærke dialogen med erhvervslivet«.

Statsministeren må have al den dialog, han vil, med erhvervslivet, men for at man i besty-